

Bon dia a tothom,

em diuen José Vicente Bernabeu i vinc en representació de tot l'equip de la revista CaféBabel. Malauradament, el nostre director executiu, Alexandre Heully, no ha pogut venir. Té un xiquet menut, d'onze mesos, i li ha sigut impossible acostar-se ací personalment per recollir aquest guardó, un reconeixement que vos agraeix molt sincerament i que, sens dubte, és molt important per al projecte de CaféBabel. Són aquest tipus de reconeixement, com el que hui ha volgut atorgar l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya, els qui donen credibilitat i afavoreixen la continuïtat de la nostra revista.

CaféBabel es va fundar l'any 2001 a Estrasburg per un grup d'amics Erasmus que volien crear un mitjà de comunicació plurilingüe i participatiu que permetera, des del primer moment, que tothom qui vulguera participar poguera fer-ho en la seua llengua. Aquell any, l'equip treballà des d'aquella ciutat francesa i l'any següent, quan cadascú va tornar al seu país, es van fundar els primers equips locals, el que ahui són la font fonamental de la que neixen els continguts de CaféBabel.

Va ser l'any 2003 quan els tres fundadors Adriano Ferrano, Simlon Louberis i Alexandre Heully van inaugurar la seu central a París, mitjançant l'ajuda econòmica de diverses fundacions. La revista, aui dia, compta amb sis edicions lingüístiques: anglès, francès, alemany, italià, polonès i castellà, de la que jo sóc editor. La revista va tindre, a més a més, una versió en català entre els anys 2005 i 2007 que per desgràcia no va prosperar per una manca de recursos econòmics. La versió en català va néixer per iniciativa d'un xic argentí que, junt amb un amic de Barcelona, va decidir fundar un blog en català a la revista. Amb el temps, aquest bloc va anar guanyant en importància fins que s'habilità un portal en català i la seu central de París comptà amb un editor fixe per a aquesta secció.

Alexandre ha volgut destacar que això no és sinó una mostra del que des de sempre ha perseguit CaféBabel: donar la possibilitat a tots els ciutadans europeus d'expressar-se en el seu idioma. Per això, la revista compta amb una xarxa de 1.500 col·laboradors regulars que escriuen i tradueixen textos a diferents llengües, així com amb una vintena d'equips locals. Al Principat fins fa poc hi havia un equip a Barcelona. Des de fa uns mesos l'equip ha estat una mica inactiu, però no són pocs els catalans que col·laboren en el projecte i que m'han transmès la seua intenció de rellejar el bloc de Barcelona.

Al nostre web tractem temes d'actualitat europea d'una manera diferent a com ho fan els grans mitjans, des d'un punt de vista ciutadà i allunyat de les institucions. Pretenem contar el que passa a l'Europa del dia a dia, l'Europa que estan vivint i construint els joves, l'Europa dels estudiants, dels treballadors, des de Londres fins a Atenes. Al llarg de la nostra història hem rebut diversos premis, aquest reconeixement que avui ens fa l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya suposa un reconeixement veritablement important a la nostra tasca, la qualitat del nostre treball i al caràcter innovador de CaféBabel, una iniciativa que, a banda de la revista, duu a terme altres projectes paral·lels. És el cas de projectes com Europe on the ground o EU in motionj, mitjançant els quals podem enviar periodistes sobre el terrè perquè coneguen de primera mà com es viu a les principals ciutats europees i dugen a terme reportatges en profunditat. A més a més, realitzem regularment trobades, tallers i debats amb periodistes i col·laboradors que ajuden a fomentar el diàleg i ens permeten definir la nostra línia editorial.

Considerem CaféBabel com un dels majors èxits que haja pogut donar el programa Erasmus: és un mitjà de comunicació únic, pràcticament, l'únic europeu. Quan alexandre i els seus companys el van crear l'any 2001 ho van fer perquè creien, com creiem ara, que Eruopa realment necessita un mitjà com aquest. Calen mitjans de comunicació europeus que fomenten la formació d'una opinió pública europea que reforce la democràcia. Amb més de 300.000 visitors únics per mes i 1.500 persones implicades en el projecte, estem comprovant que el futur d'Europa potser no siga tan negre com alguns ens el volen pitnar: hi ha una generació jove, renovada i europea, una generació Erasmus, a la que nosaltres ens adrecem i que realment està interessada i s'implica en allò que està passant al nostre petit, i a la vegada gran continent.

Moltíssimes gràcies, de tot cor, perquè siguen moltes més les edicions d'aquest Premi, perquè puguem seguint fent periodisme i seguint fent democràcia. Gràcies.